

Iz pedagoške teorije i prakse

Stručni rad
UDK: 316.774:37

Branka Mikačević i Tatjana Petrec

***Oprez - djeca online!:* uloga roditelja, nastavnika i odgojitelja u razvoju medijske pismenosti djece**

Sažetak

Predavanje i radionica medijske pismenosti *Oprez – djeca online!* namijenjena je roditeljima, nastavnicima i odgojiteljima u sklopu roditeljskih sastanaka, a u organizaciji Dječjeg odjela Narodne knjižnice „Petar Preradović“ u suradnji s osnovnim školama te vrtićima. Program se provodi u okviru obilježavanja Dana medijske pismenosti, a cilj je upozoriti o utjecajima medija na djecu te prednostima, nedostacima i rizicima boravka djece u virtualnom svijetu. U suvremenom društvu mediji su postali neizostavan svakodnevnog života djece. Digitalna tehnologija dostupna je djeci sve ranije, čime se otvara niz mogućnosti, ali i rizika. Ovaj rad prikazuje važnost razvoja medijske pismenosti kod djece, analizira ključne uloge obitelji, škole i vrtića te opisuje iskustva s provedbe predavanja i radionice *Oprez – djeca online!*, kojoj je cilj osnažiti odrasle za odgovorno i osviješteno vođenje djece kroz digitalni svijet.

Ključne riječi: digitalno djetinjstvo, medijska pismenost, nastavnici, odgojitelji, roditelji, sigurnost na internetu.

Uvod

U digitaliziranom društvu 21. stoljeća djeca već u najranijoj dobi dolaze u kontakt s različitim vrstama medija. Pametni telefoni, računala, tableti, televizija, videoigre i društvene mreže dio su njihove svakodnevice, nerijetko već u predškolskoj dobi. Djeca već dio slobodnog vremena provode koristeći se spomenutim vrstama medija, a internet je pritom neizostavan jer omogućava brz pristup informacijama i komunikaciji te njihovoj distribuciji. Njegova primjena nadilazi zabavu i društvene mreže. Možemo ga rabiti kao medij za obrazovanje, informiranje i razvoj kreativnosti (Jukić, 2021, str. 5). Internet je velik izvor informacija – na internetu su rječnici i enciklopedije, mogu se provježbati matematički zadaci, čitati knjige, razgledavati virtualni muzeji (Žderić, 2009, str. 47 – 48), koristi se za učenje, istraživanje, online nastavu, rad na daljinu, praćenje vijesti, kupovanje, kreativno izražavanje, za zdravstvene usluge i u administrativne svrhe, čime znatno olakšava svakodnevni život građana. Međutim, uza sve prednosti, važno je naglasiti i rizike kojima su djeca izložena, poput neprimjerenih sadržaja, lažnih informacija i online nasilja.

Poražavajući su podaci da djeca u dobi od 13 do 14 godina dnevno provedu 5 – 6 sati koristeći se internetom ili nekom drugom društvenom mrežom poput Facebooka, Instagrama, Snapchata, TikToka i ostalih. U razdoblju od 2017. do 2019. godine provedeno je međunarodno istraživanje *EU Kids Online* u 19 europskih zemalja, među kojima je sudjelovala i Hrvatska. Istraživanje je obuhvatilo djecu u dobi od 9 do 16 godina, s ciljem analize njihovih

obrazaca korištenja interneta i digitalnih tehnologija. Rezultati su pokazali da čak 98,7 % djece ima mogućnost pristupa internetu u trenutku kada to poželi ili smatra potrebnim. Kao primarni uređaji za pristup internetu izdvajaju se mobilni i pametni telefoni, što ukazuje na snažan trend mobilnosti i stalne dostupnosti digitalnih sadržaja (Ciboci i sur., 2020; Smahel i sur., 2020). Uz ovo međunarodno istraživanje u Hrvatskoj je provedeno istraživanje u sklopu projekta *Alati za moderno doba*, koji je dio programa prevencije rizičnog ponašanja djece na internetu, a ostvaren je u suradnji Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta (ERF) i Hrvatskog telekoma. Istraživanje je provedeno na uzorku dvije tisuće učenika sedmih i osmih razreda osnovnih škola iz 16 županija, a fokusiralo se na navike korištenja interneta, igranje videoigara te povezanost s mentalnim zdravljem djece. Dobiveni rezultati pokazuju da 40 % učenika tijekom radnih dana na društvenim mrežama provodi više od tri sata dnevno dok se taj udio povećava na 62 % tijekom vikenda. Posebno zabrinjava podatak da 1,6 % djece iskazuje simptome ovisnosti o društvenim mrežama, što upućuje na potrebu za sustavnim preventivnim pristupom i edukacijom djece i mladih o sigurnom i zdravom korištenju digitalnih tehnologija (T.D./HRT/Hina, 2024). S obzirom na to da su djeca najranjivija skupina u društvu, ovi podaci dodatno naglašavaju važnost promišljenog pristupa sigurnosti u digitalnom okruženju. Roditelji, nastavnici i odgojitelji trebaju razvijati digitalnu i medijsku pismenost kako bi mogli učinkovito nadzirati online aktivnosti djece te ih poticati na odgovorno i sigurno korištenje digitalnih medija. Suočeni s izazovima u razumijevanju obrazaca korištenja digitalnih tehnologija kod djece, odrasli imaju

ključnu ulogu u pružanju adekvatne podrške i stvaranju sigurnog digitalnog okruženja, čime se potiče razvoj medijske pismenosti ne samo kod djece, već i kod odraslih koji sudjeluju u njihovu odgoju i obrazovanju.

Medijska pismenost kao ključna kompetencija 21. stoljeća

Prema Pojmovniku (n.d.) medijska pismenost smatra se jednom od ključnih kompetencija suvremenog društva i cjeloživotnog učenja. Obuhvaća sposobnosti pristupa, analize, vrednovanja i stvaranja medijskih poruka. Ove četiri komponente definicije upućuju na prirodnu povezanost medijske pismenosti s pitanjima tehnološkog pristupa medijskom sadržaju. Iako se često miješaju, tehnička i medijska pismenost predstavljaju različite, ali povezane vještine. Kako ističe Agencija za elektroničke medije, medijska pismenost ne bi trebala biti ograničena samo na učenje o alatima i tehnologijama, već je njezin primarni cilj razvoj kritičkog razmišljanja te sposobnosti analize i razlikovanja između činjenica i mišljenja (AEM, 2023). Tehnička pismenost odnosi se na sposobnost snalaženja u digitalnim i medijskim alatima. To uključuje korištenje računala, pametnih telefona, tableta, softvera, aplikacija i internetskih platformi. Tehnička pismenost predstavlja osnovu za korištenje medija i tehnologije. Ona odgovara na pitanje kako koristiti medijsku tehnologiju. S druge strane, medijska pismenost fokusira se na kritičko i odgovorno korištenje medija te razumijevanje njihova utjecaja na pojedinca i društvo. Primjeri medijske pismenosti su prepoznavanje lažnih vijesti, razlikovanje informacija od mišljenja, kritičko promišljanje o reklamama

i internetskom sadržaju te razumijevanje društvenih i etičkih implikacija medijskih poruka. Medijska pismenost odgovara na pitanje *kako razumjeti, kritički vrednovati i odgovorno koristiti medijske sadržaje*. Razvijanje obje vrste pismenosti ključno je za uspješno i sigurno snalaženje u suvremenom digitalnom okruženju.

Vještina korištenja medija važna je u svakoj životnoj dobi stoga nikad nije rano započeti s medijskim obrazovanjem. Roditelji su prve i ključne osobe u razvoju medijske pismenosti kod djece, koja se oblikuje kroz igru, modeliranje ponašanja odraslih i sustavno obrazovanje. Nakon roditelja proces razvoja medijske pismenosti nastavlja odgojitelji i nastavnici, koji koristeći formalni odgoj i obrazovanje nadograđuju vještine i znanja stečena u obitelji. Jedna od važnijih sastavnica proširivanja znanja i vještina kod već spomenutih osoba koje se bave djecom je smanjivanje negativnog utjecaja pretjeranog korištenja društvenih medija na fizičko i mentalno zdravlje, ali najbitnije od svega razvijanje kritičkog mišljenja o sadržajima i mogućnostima koje digitalna tehnologija pruža (Rogulj, 2022). Djeci je potrebno omogućiti interakciju s različitim vrstama medija jer se medijska pismenost najbolje usvaja praktičnim aktivnostima. U tom procesu ključnu ulogu imaju kompetentne osobe koje usmjeravaju i potiču dijete, promatraju njegovo ponašanje te, posebno kod predškolske dobi, aktivno sudjeluju u igri s djetetom.

Predavanje i radionica *Oprez, djeca online!*

Predavanje i radionica *Oprez, djeca online!* osmišljeni su kao program Dječjeg odjela Narodne knjižnice „Petar Preradović“ u okviru

obilježavanja Dana medijske pismenost. Dani medijske pismenosti projekt su Agencije za elektroničke medije i Ureda UNICEF-a za Hrvatsku, koji se svake godine u proljeće provodi u suradnji s brojnim partnerima te pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture i medija i Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih. U prvoj godini provođenja program *Oprez, djeca online!* bio je namijenjen roditeljima i učiteljima petih i šestih razreda osnovnih škola dok je 2025. godine proširen i na roditelje i učitelje prvih razreda te roditelje i odgojitelje u dječjim vrtićima. Program se provodi u dogovoru s razrednicima ili odgojiteljima, a knjižničarke ga realiziraju tijekom roditeljskih sastanaka predavanjem i radionicom u trajanju do 45 minuta.

Cilj ovog programa je naglasiti kako je obitelj mjesto gdje se odlučuje s kojim će medijima dijete doći u doticaj i kakvu će važnost mediji i s njima povezane aktivnosti imati u djetetovu svakodnevnom životu. Također, kako djeca rastu, medijske sadržaje koriste više u društvu vršnjaka i grade vlastita iskustva u koja će roditelji ponekad biti uključeni, a ponekad neće. Roditelji trebaju biti stalno uključeni u digitalne aktivnosti svoje djece i poznavati medije kojima se ona koriste. Od iznimne je važnosti naglasiti osnovne zadaće roditelja, koje uključuju: razgovor s djecom o prednostima i nedostacima korištenja medija, definiranje pravila njihova korištenja, dogovaranje pravila ponašanja u digitalnom okruženju s naglaskom na poštivanje drugih i sebe te određivanje posljedica u slučaju kršenja dogovorenih pravila. U roditeljskoj ulozi važno je i pitanje zabrana. Iako zabrane mogu dodatno povećati interes djece i učiniti medije privlačnijima, preporučuje se kao učinkovitija strategija kontrolirano korištenje uz poučavanje

o sigurnom ponašanju i prepoznavanju rizika u digitalnom okruženju. U kontekstu suvremenog društva, obilje informacija, brz razvoj tehnologije i prisutnost novih digitalnih medija te društvenih mreža predstavljaju dodatni izazov za roditelje. Stoga je potrebno obraćati pozornost na pokazatelje koji mogu pomoći razlikovanje uobičajene od problematične upotrebe digitalnih medija. Među najvažnijima su: redovito uzimanje obroka i dovoljno sna, održavanje tjelesnog zdravlja, povezanost s prijateljima i obitelji, angažiranost u školi te sudjelovanje u hobijima i interesima, kako uz tehnologiju, tako i bez nje. U ostvarivanju ovih ciljeva roditeljima mogu pomoći i edukativni materijali, poput sli-

Fotografija 1: Slikovnice, knjige i priručnici iz fonda Dječjeg odjela s temom medijske pismenosti

kovnica i knjiga dostupnih u dječjim odjelima knjižnica.

Čitanje slikovnica i knjiga koje obrađuju teme vezane uz sigurnu uporabu digitalnih medija može biti vrijedan alat u odgoju djece. Takvi materijali prilagođeni su dječjoj dobi jer kroz ilustracije, priče i likove na jednostavan način objašnjavaju pravila ponašanja u virtualnom okruženju. Zajedničko čitanje omogućuje roditeljima da s djecom razgovaraju o sadržaju, provjere njihovo razumijevanje te dodatno naglase važnost odgovornog ponašanja. Na taj način djeca lakše usvajaju poželjne obrasce i razvijaju kritičko promišljanje o vlastitim postupcima na internetu. Osim toga, ovakav oblik učenja stvara pozitivan odnos prema medijskoj pismenosti jer je djeca doživljavaju kroz igru i zajedničko iskustvo s roditeljima.

Provedba programa

Tijekom školske godine 2023./2024. u sklopu programa održano je ukupno pet susreta, a svaki je uključivao kratko predavanje i radionicu u dvije osnovne škole. Sudjelovalo je

Fotografija 2: Roditeljski sastanak u petom razredu I. osnovne škole Bjelovar

105 roditelja te je ispunjeno 105 evaluacijskih listića. Analiza evaluacije pokazala je da su roditelji program ocijenili korisnim te istaknuli kako su dobili nove i relevantne informacije. U školskoj godini 2024./2025. program je proširen na roditelje djece vrtičkih skupina te učenika prvih razreda osnovnih škola. Knjižničarke su održale sedam susreta u tri odgojno-obrazovne ustanove. Sudjelovalo je 95 roditelja, a prikupljena su 93 evaluacijska listića. Rezultati evaluacije ponovno su potvrdili korisnost programa i ukazali na njegovu važnost u pružanju podrške roditeljima u području sigurnog i odgovornog korištenja digitalnih medija.

Roditeljski sastanci bili su strukturirani kao kombinacija predavanja i radioničkih aktivnosti. U uvodnom dijelu održana je kratka prezentacija s ciljem približavanja pojma medijske pismenosti te naglašavanja njezine važnosti u razvoju djece. Poseban naglasak stavljen je na ulogu i odgovornosti roditelja, ali i šire društvene zajednice, u poticanju djece na sigurno i odgovorno korištenje digitalnih medija. Tijekom prezentacije roditeljima su predstavljene slikovnice, knjige i stručna literatura koje mogu poslužiti kao praktični alati u obrazovanju djece i razvijanju medijske pismenosti, kako u obiteljskom, tako i u vrtičkom ili školskom okruženju. Nakon prezentacijskog dijela uslijedila je radionica namijenjena roditeljima. U okviru radionice korišteni su edukativni materijali preuzeti sa službene stranice Dana medijske pismenosti (Medijska pismenost, 2020), a aktivnosti su bile usmjerene na praktičnu primjenu prezentiranog sadržaja te osnaživanje roditelja u prepoznavanju izazova i pružanju podrške djeci u digitalnom okruženju. Na kraju sastanka sudionici su ispunjavali evaluacijski listić kao alat vrednovanja i

Fotografija 3: Radionički dio programa za roditelje

povratnih informacija. Evaluacija je knjižničarkama korisna za procjenu korisnosti i kvalitete programa iz perspektive roditelja, za dobivanje povratnih informacija o tome jesu li sadržaji razumljivi i primjenjivi u praksi, za uvid u to koja su područja roditeljima najvažnija ili gdje im je potrebna dodatna podrška.

Uloga roditelja, nastavnika i odgojitelja u razvoju medijske pismenosti

Već je istaknuto da roditelji predstavljaju prve i najvažnije modele u oblikovanju medijskog ponašanja djece. Međutim, današnje generacije djece znatno su kompetentnije u korištenju suvremenih tehnologija, zbog čega roditelji često uče od djece kako rukovati digitalnim uređajima. Iako su djeca vješta u korištenju računala, mobilnih telefona i konzola, ona često konzumiraju digitalne sadržaje bez kritičkog promišljanja. Medijski idoli poput jutjuberu, tiktokera, Instagram influencersa, popularnih glumaca ili glazbenih zvijezda imaju snažan utjecaj na dječje stavove i ponašanja, što može ugroziti

roditeljski autoritet. Djeca se često poistovjećuju s tim idolima i imitiraju njihove obrasce ponašanja (Kimer, 2018, str. 51). Obitelj ostaje temeljno okruženje u kojem djeca usvajaju obrasce korištenja medija – kada, koliko, kako i zašto koristiti digitalne sadržaje. Roditelji bi trebali biti uzori u ovom procesu. Ključna je uloga roditelja pomoći djetetu u korištenju informacijske, medijske i komunikacijske tehnologije, i to na siguran i zdrav način. Zdrav način se odnosi na očuvanje mentalnog zdravlja djeteta. Pri tom se misli na pružanje adekvatne skrbi kao i poticanje na aktivnosti koja pozitivno utječu na cjelokupan razvoj djeteta. Roditelji trebaju poučavati svoje dijete kako upotrebljavati medijske sadržaje te zajedno s djetetom kritički promišljati o sadržaju koji je dobar, a koji nije. Prema preporukama objavljenim na portalu *Medijska pismenost* (Projekt D.E.C.I.D.E., 2023), važno je osigurati ravnotežu između korištenja digitalnih medija i drugih aktivnosti koje su ključne za dječji razvoj uključujući tjelesnu aktivnost, školsku uspješnost i adekvatan san. Djeci mlađoj od dvije godine ne savjetuje se korištenje digitalnih uređaja, osim u svrhu kratkih i nadziranih videopoziva s članovima obitelji. Za djecu predškolske dobi (2 – 5 godina) preporučuje se ograničeno korištenje visokokvalitetnih digitalnih sadržaja do jednog sata dnevno, uz aktivan nadzor roditelja ili druge odrasle osobe. Kod djece osnovnoškolske i srednjoškolske dobi preporučuje se korištenje digitalnih sadržaja u trajanju do dva sata dnevno, također uz roditeljski nadzor i aktivno usmjeravanje. Posebno se naglašava potreba izbjegavanja korištenja digitalnih uređaja u svrhu umirivanja djece te neposredno prije odlaska na spavanje. Kvaliteta sadržaja kojemu su djeca izložena od iznimne je

važnosti zbog čega roditelji trebaju osigurati primjerenu selekciju te primjenjivati tehničke alate zaštite i roditeljske kontrole. Kod mlađe djece važna je uspostava jasnih granica dok se kod adolescenata preporučuje dogovorno oblikovanje pravila korištenja, što pridonosi njihovoj odgovornosti i razvoju samokontrole. Ujedno se naglašava važnost roditeljskog modeliranja poželjnog ponašanja, budući da djeca u velikoj mjeri uče promatranjem i imitacijom. U slučaju da roditelji medije koriste nepromišljeno ili ih upotrebljavaju isključivo za „zabavljanje“ djeteta, teško je očekivati da će dijete razviti kritički odnos prema medijskim sadržajima. Stoga je uloga roditelja u modeliranju odgovornog i promišljenog korištenja medija ključna za razvoj medijske pismenosti kod djece.

Kako roditelji, tako i odgojitelji u odgojnim skupinama imaju ključnu ulogu u oblikovanju medijskog ponašanja djece. Oni među prvima mogu pokazati kako se mediji koriste odgovorno, što uključuje i praktične primjere u svakodnevnom radu. Primjerice, odgojitelji mogu uvesti medijske projekte te organizirati razgovore o medijskim sadržajima nakon gledanja crtića ili edukativnog videa raspravljajući s djecom što je stvarno, a što fikcija, te koje poruke sadržaj prenosi. Kao primjer takvog pristupa može se izdvojiti projekt Dječjeg vrtića Vrbovec, kojemu je bio cilj razvoj medijske pismenosti djece edukativnom uporabom medija, poticanjem kritičkog mišljenja i jačanjem suradnje između djece, odgojitelja i roditelja (Ljubić Nežić, 2019). Takvim pristupom odgojitelji ne samo da razvijaju medijsku pismenost djece, već i jačaju njihovu sposobnost kritičkog promišljanja te odgovornog i promišljenog korištenja digitalnih sadržaja.

Nastavnici imaju ključnu ulogu u razvoju medijske pismenosti kod učenika jer u nastavi mogu poticati kritičko promišljanje, odgovorno korištenje medija i sposobnost analize različitih izvora informacija. Primjerice, učenici mogu analizirati vijesti, reklame ili sadržaje na društvenim mrežama kako bi prepoznali razlike u jeziku, tonu i vjerodostojnosti informacija. Projektima i stvaranjem vlastitih medijskih sadržaja poput kratkih videa, plakata ili prezentacija, učenici uče provjeravati izvore, selektirati informacije i kritički odlučivati što uključiti u svoj rad (Dokler, 2022). Učitelji također mogu organizirati radionice o digitalnoj sigurnosti, zaštiti privatnosti i prevenciji *cyberbullyinga* te integrirati medijsku pismenost u druge predmete. Rasprave i debate o aktualnim temama, poput utjecaja društvenih mreža na mentalno zdravlje, dodatno jačaju sposobnost učenika da oblikuju vlastite stavove temeljem provjerenih informacija.

Nužno je promicati medijsko obrazovanje i odgoj jer se tehnologije sve više razvijaju, a istovremeno se treba spriječiti da djeca potpuno izgube kontakt sa stvarnim svijetom. U tom procesu ključna je suradnja roditelja i ostalih odgojno-obrazovnih djelatnika uključujući učitelje, odgojitelje i stručne suradnike kako bi se osiguralo da djeca razviju kritički, odgovoran i uravnotežen odnos prema medijima i digitalnim sadržajima.

Zaključak

Medijska pismenost osposobljava djecu za kritičko promišljanje i postavljanje pravih pitanja o onome što gledaju, čitaju ili slušaju i daje im sposobnost samostalnog razmišljanja. Samostalnim razmišljanjem moći će bolje razu-

mijeti složene poruke koje primaju putem televizije, radija, interneta, novina, magazina, knjiga, plakata, videoigara, glazbe i drugih medija. Roditelji, odgojitelji i nastavnici kao primarni odgovorni autoriteti imaju zajedničku odgovornost i priliku biti vodiči djeci u digitalnom svijetu. Suradnja svih spomenutih dionika, ali i svih onih koji se bave djecom ima veliku važnost ne samo zbog poticanja razvoja medijske pismenosti, nego i zbog sprječavanja rizičnih ponašanja. U roditeljskom domu te u odgojno-obrazovnim ustanovama digitalna tehnologija mora se koristiti na kvalitetan način. Roditelji bi trebali djeci odrediti pravila njezinog korištenja, odnosno postaviti granice te imati uvid u aktivnosti i kvalitetu sadržaja koji djeca koriste. Važno je da roditelji pronadu ravnotežu između nadgledanja i poštovanja privatnosti, da nauče djecu kritički promišljati i vrednovati sadržaj koji koriste, informiraju djecu o opasnostima interneta te ono najvažnije da i sami budu model djeci. Također, nužno je ograničiti vrijeme pred ekranima, bilo da je riječ o mobilnim uređajima, tabletima, računalima, televiziji, Playstationu i sl., čije prekomjerno korištenje može dovesti do stvaranja ovisnosti kod djece. Radi očuvanja mentalnog zdravlja djece, preporuka je provoditi više od sat vremena baveći se fizičkim aktivnostima poput trčanja, hodanja, sporta, ali i aktivnostima kao što su čitanje i druženje s prijateljima.

Programom *Oprez, djeca online!* knjižničarke Dječjeg odjela Narodne knjižnice "Petar Preradović" žele istaknuti ključnu ulogu knjižničara i odgojno-obrazovnih djelatnika kao informacijskih posrednika u procesu edukacije djece i roditelja o sigurnom i odgovornom korištenju digitalnih sadržaja. Glavni ciljevi su ukazati roditeljima na opasnosti i rizike, ali isto tako i na

prednosti korištenja digitalnih sadržaja koji se brzo šire i svakodnevno napreduju. Pokazalo se da upravo roditelji imaju ključnu ulogu u oblikovanju dječjih navika jer učinci roditeljskih ponašanja u korištenju digitalnih sadržaja mogu potencirati problematično korištenje tih sadržaja kod djece, ali isto tako i smanjiti takva ponašanja. Uočeni problemi prekomjerne upotrebe ekrana, poput smanjenja koncentracije, poteškoća u govorno-jezičnom razvoju i opadanja pažnje, upućuju na nužnost daljnje provedbe ovakvih programa i radionica. Edukacija roditelja, osobito onih s djecom predškolske i rane školske dobi, ostaje prioritet. Radionice jasno pokazuju da su dijalog, suradnja i kontinuirana edukacija temelj za stvaranje sigurnog digitalnog okruženja te za odgoj medijski pismenih i odgovornih generacija.

Literatura

1. Agencija za elektroničke medije. (2023). *Medijska pismenost*. <https://aem.hr/medijska-pismenost/>
2. Ciboci i sur., Smahel i sur. (2020). EU kids online 2020: Survey results from 19 countries. EU Kids Online. <https://www.eukidsonline.ch/files/Eu-kids-online-2020-international-report.pdf>
3. Dokler, A. (2022, 19. rujna). Ideje kako medijsku pismenost integrirati u nastavu. *Medijska pismenost*. <https://www.medijskapismenost.hr/ideje-kako-medijsku-pismenost-integrirati-u-nastavu/>
4. Jukić, M. (2021). Virtualni svijet: radionice o sigurnosti na internetu. Zagreb: Školska knjiga.
5. Kimer, K. (2018). Uloga medija u obitelji

skom odgoju. *Didaskalos: časopis Udruge studenata pedagogije Filozofskog fakulteta Osijek*, 2 (2), 43-52. <https://hrcak.srce.hr/234863>

6. Ljubić Nežić, K. (2019). Poticanje razvoja medijske pismenosti u ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju. *Communication Management Review*, 04 (01), 284-301. <https://doi.org/10.22522/cmr20190152>

7. Medijska pismenost. (2020). *Kritičko razmišljanje u digitalnom okruženju*. https://www.medijskapismenost.hr/wp-content/uploads/2020/04/Kriticko_razmišljanje_u_digitalnom_okruzenju.pdf

8. Perić Pavišić, K. (2025). Korištenje interneta u ranoj adolescenciji: uloga roditeljske medijacije. Zagreb: Durieux.

9. Pojmovnik. (n.d.). *Medijska pismenost*. <https://www.medijskapismenost.hr/pojmovnik/>

10. Projekt D.E.C.I.D.E. (2023, 11. rujna). *Preporuke za postavljanje granica i stvaranje zdravog digitalnog okruženja za djecu*. Medijska pismenost. <https://www.medijskapismenost.hr/preporuke-roditeljima-za-stvaranje-zdravog-digitalnog-okruzenja-za-djecu/>

11. Rogulj, E. (2022). *Dijete u digitalnom okruženju*. Zagreb: Školska knjiga.

12. T.D./HRT/Hina. (2024, 25. rujna). *Istraživanje: 40 % djece na društvenim mrežama više od tri sata dnevno*. <https://magazin.hrt.hr/znHRT>. (2024, 25. rujna). *Istraživanje: 40 % djece na društvenim mrežama više od tri sata dnevno*. HRT.

13. Žderić, J. (2009). *Medijska kultura djece i mladih: mogućnosti i zamke*. Zagreb: Udruga Medioteka.

Summary

Caution - Children Online! : the role of parents, teachers, and educators in the development of media literacy among children

The „Caution—Children Online!“, a media literacy lecture and workshop is a program designed for parents, teachers, and educators, organized by the Children’s Department of the „Petar Preradović“ Public Library in collaboration with local primary schools and kindergartens. Timed to coincide with Media Literacy Days, the program’s objective is to raise awareness how media affects children, focusing on the advantages, disadvantages, and risks of children’s presence in the virtual world. In modern society, the media is now an integral part of children’s lives, and with digital technology becoming accessible at an earlier age, numerous new opportunities and risks have emerged. The article discusses the importance of developing media literacy in children, analyzes the key roles of family, school, and kindergarten, and describes experiences from the implementation of the „Caution—Children Online!“ workshop, which aims to empower adults to responsibly and mindfully guide children through the digital world.

Keywords: digital childhood, media literacy, teachers, educators, parents, internet safety.